

8 مارس امسال گامی در جهت ایجاد و گسترش تشکل های توده ای زنان

در شرایطی امسال به استقبال گرامیداشت 8 مارس روز جهانی زن میرویم که زنان در ایران با حضور فعال خود در صفوف اولیه جنبش توده ای رژیم سرکوبگر سرمایه جمهوری اسلامی را به مصاف و چالش کشیده اند. حضور گسترده زنان در صحنه های سیاسی و اجتماعی این حرکت عظیم و بازتابش نشان از خشم و کینه ای 30 ساله دارد که زنان با استثمار و سرکوبشان بهای سنگینی برای آن پرداخته اند. بحرانی که امروز دامن جمهوری اسلامی را گرفته و خیزشی که از پایین توده های میلیونی مردم را به اعتراض کشانده است فراهم کننده آنچنان فضایی خواهد بود که در آن جنبشهای اجتماعی و منجمله جنبش زنان قادر خواهند بود که تشکلهای توده ای خود را ایجاد نمایند. از طریق این تشکلهای توده ای است که زنان کارگرمیتوانند به نیروی خویش انسجام بخشیده و در پیوند با جنبش کارگری به خواستهای دموکراتیک خویش جامعه عمل بپوشانند.

این اولین بار نیست که زنان کارگر و سایر زنان اقشار جامعه در یک مبارزه متحد و پیگیر کل موجودیت نظام سرمایه جمهوری اسلامی را به زیر سوال میبرند و برای احقاق حقوق خود به مبارزه بر می خیزند. سه دهه قبل درست یک ماه بعد از انقلاب 57 اولین بزرگداشت روز جهانی زن با شرکت خیل عظیمی از مردم در خیابانها که بیشترین آنها را زنان تشکیل میدادند برگزار شد. این حرکت عظیم که نشانی از قدرت انقلاب و دستاورد های دموکراتیک محسوب میشد توسط اوباشان جمهوری اسلامی بشدت سرکوب شد و با این اقدام رژیم سرمایه جمهوری اسلامی اولین حمله سازمان یافته علیه انقلاب را از کانال سرکوب زنان آغاز نمود. هر چند سرکوبها در اشکال مختلف از حجاب اجباری گرفته تا دست انداختن به خصوصی ترین مسایل زنان تداوم پیدا کرد، اما در تقابل این وحشی گریهای حکومت توحش و بربریت نظام دیکتاتوری جمهوری اسلامی زنان نیز ساکت ننشستند و به مبارزه و مقاومت خود تا به امروز ادامه داده اند.

تداوم و پتانسیل حرکت سیاسی- اجتماعی زنان و حضور فعال آنها در جنبش میلیونی توده ای از نکته قوت بالایی برخوردار است و این بر همگان عیان است. مبارزه علیه ستم جنسی و طبقاتی زنان خصلت جنبشی دارد و جنبش زنان مانند هر جنبش اجتماعی دیگر متاثر از گرایشهای مختلفی میباشد. اکنون و با گذشت ماهها از عروج جنبش توده ای علیه رژیم اسلامی هم اصلاح طلبان و هم لیبرالها با پی بردن به پتانسیل عظیم جنبش زنان و نقش آنان در مبارزه برای آزادی در تلاش اند از آن برای استراتژی خویش بهره برند و آن را حی و حاضر در فشار به جناح نظامیان مورد استفا ده قرار دهند. نه اصلاح طلبان و نه لیبرالها نمی خواهند به جنبش زنان و خواستهای آنها پاسخی ریشه ای دهند چرا که آن خود مستلزم عریان کردن عامل استثمار سیستم اقتصادی سرمایه داری است که خود جزیی از آن هستند و این نیازمند پاسخی واقعی در جهت منافع پایه ای جامعه و زنان به عنوان نیمی از آن خواهد بود.

قطعا پیروزی نهایی و استراتژیک جنبش زنان برای آزادی و برابری بدون از بین بردن مالکیت خصوصی و درهم شکستن مناسبات سرمایه داری امکان پذیر نخواهد بود و این رسالت تاریخی را فقط طبقه کارگر زن و مرد می تواند به انجام برساند. روز جهانی زن تاریخا و از منظرخواستهایش حلقه ای از زنجیر نیرومند جنبش کارگری است، هر اندازه جنبش کارگری بتواند صفوف مبارزین آگاه زنان را متشکل نماید به همان اندازه امکان پیروزی بیشتر خواهد بود. اکنون در آستانه هشت مارس و همزمان با جنبش آزادیخواهی در ایران انسجام بخشیدن به خواستهای دموکراتیک زنان به ایجاد تشکل های توده ای خویش گره خورده است.

با امید پیشروی هر چه سریعتر زنان ایران در امر تشکل یابیشان، این روز را همگام و همصدا با تمام آزادیخواهانی که قلبشان برای یک جامعه مرفه که در آن امکانات اجتماعی برای شکفتن استعدادهای نهفته تمام آحاد جامعه است گرامی می داریم.

**کمیته خارج کشور
اتحاد سوسیالیستی کارگری
28 فوریه 2010**

http://wsu-iran.org/azad/8mars2010_wsu.htm

<http://wsu-iran.org>

wsu@home.se